

1. Оце Отрок Мій, що Я підпираю Його, Мій Обранець, що Його полюбила душа Моя. Я злив Свого Духа на Нього, і Він правосуддя народам подасть.

2. Він не буде кричати, і кликати не буде, і на вулицях чути не дасть Свого голосу.

3. Він очеретини надломленої не доломить, і гнота тліючого не погасить, буде суд видавати за правдою.

4. Не втомиться Він, і не знеможеться, поки присуду не покладе на землі, і будуть чекати Закона Його острови.

5. Говорить отак Бог, Господь, що створив небеса і їх розтягнув, що землю простяг та все те, що із неї виходить, що народові на ній Він дихання дає, і духа всім тим, хто ходить по ній.

6. Я, Господь, покликав Тебе в справедливості, і буду міцно тримати за руки Тебе, і Тебе берегтиму, і дам Я Тебе заповітом народові, за Світло поганам,

7. щоб очі відкрити незрячим, щоб вивести в'язня з в'язниці, а з темниці тих мешканців темряви!

8. Я Господь, оце Ймення Моє, і іншому слави Своєї не дам, ні хвали Своєї божкам.

9. Речі давні прийшли ось, нові ж Я повім, дам почути вам про них, поки виростуть.

10. Заспівайте для Господа пісню нову, від краю землі Йому хвалу! Нехай шумить море, і

все, що є в ньому, острови та їхні мешканці!

11. Хай голосно кличуть пустиня й міста її, оселі, що в них проживає Кедар! Хай виспівують мешканці скелі, хай кричать із вершини гірської!

12. Нехай Господу честь віддадуть, і на островах Його славу звіщають!

13. Господь вийде, як лицар, розбудить завзяття Своє, як вояк, підійме Він окрик та буде кричати, переможе Своїх ворогів!

14. Я відвіку мовчав, мовчазний був та стримувався, а тепер Я кричатиму, мов породілля! Буду тяжко зідхати й хапати повітря!

15. Спустошу Я гори й підгірки, і всі їхні зілля посушу, і річки оберну в острови, і стави повисушую!

16. І Я попроваджу незрячих дорогою, якої не знають, стежками незнаними їх поведу, оберну перед ними темноту на світло, а нерівне в рівнину. Оце речі, які Я зроблю, і їх не покину!

17. Відступлять назад, посоромляться соромом ті, хто надію складав на божка, хто бовванам казав: Ви наші боги!

18. Почуйте, глухі, а незрячі, прозріте, щоб бачити!

19. Хто сліпий, як не раб Мій, а глухий, як посол Мій, що Я посылаю його? Хто сліпий, як довірений, і сліпий, як раб Господа?

20. Ти бачив багато, але не зберіг, мав вуха відкриті, але не почув.

21. Господь захотів був того ради правди Своєї, збільшив та прославив Закона.

22. Але він народ попустошений та поплюндрований; усі вони по печерах пов'язані та по в'язницях поховані; стали вони за грабіж, і немає визвольника, за здобич, й немає того, хто б сказав: Поверни!

23. Хто з вас візьме оце до вух, на майбутнє почує й послухає?

24. Хто Якова дав на здобич, а Ізраїля грабіжникам? Хіба ж не Господь, що ми проти Нього грішили були і не хотіли ходити путями Його, а Закона Його ми не слухали?

25. І Він вилив на нього жар гніву Свого та насилля війни, що палахкотіло навколо його, та він не пізнав, і в ньому горіло воно, та не брав він до серця цього!